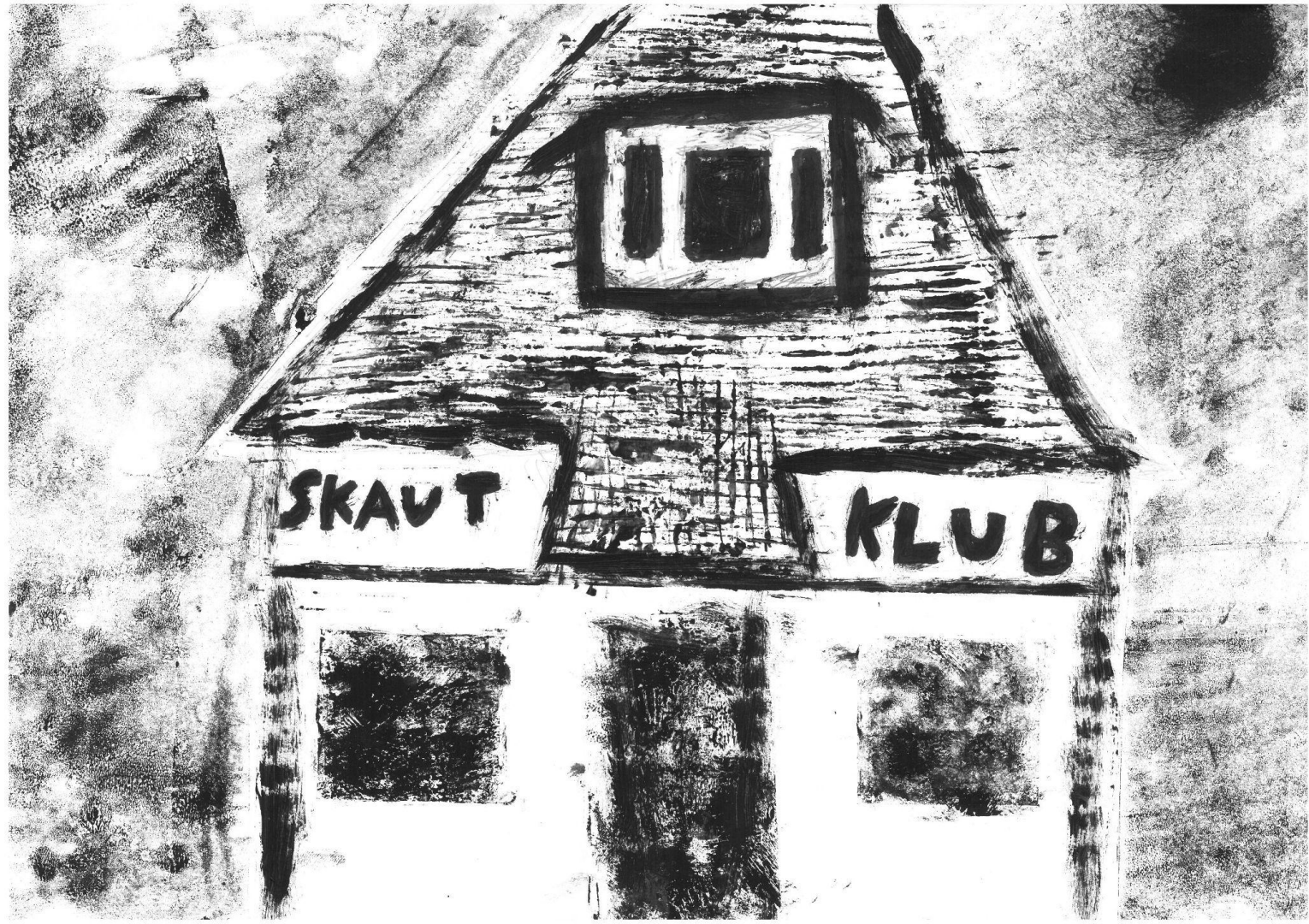

Životní pout' Bohumila Čady

Příběh velkého člověka z malého
Turecka

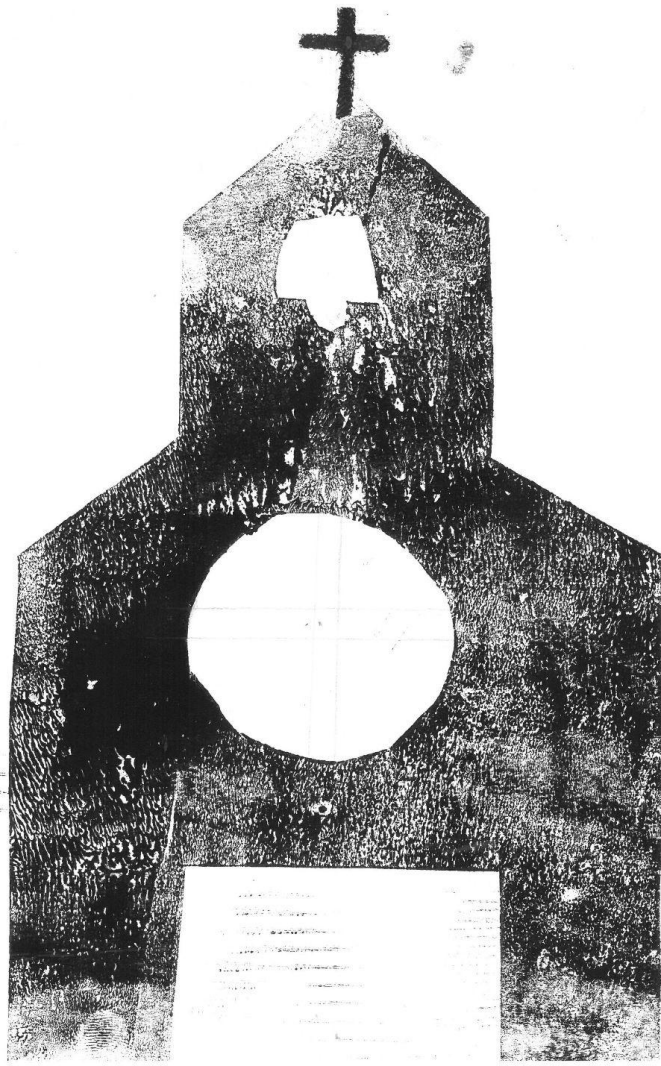
Tento příběh bude vyprávět o životě Bohumila Čady. Budou zde i pasáže, které přesně on sám řekl.

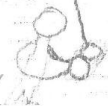
SKAUT

KLUB

Jednoho dne se Bohumil procházel
Tureckem, tak se přezdívalo
Verměřovicím, a narazil na skautskou
klubovnu, která mu vrátila vzpomínky z
jeho celého života. V tomto, nyní
přestavěném domě, se narodil 2.
března 1940 malý syn Bohumil.

AA
MUA
AA

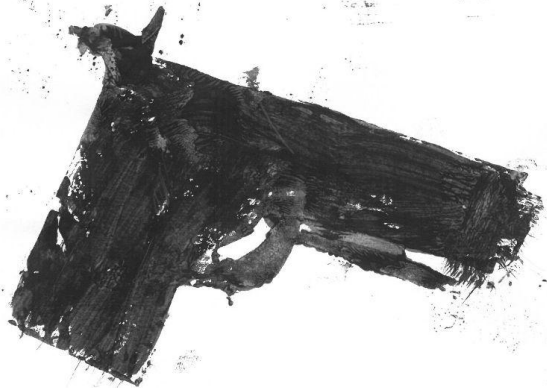
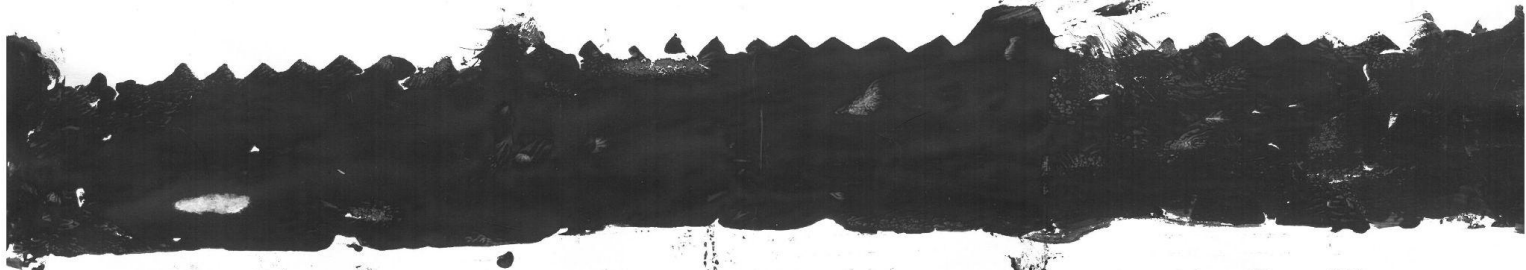
Jeho narození je velmi výjimečné nejen proto, že se narodil doma, ale hned ten den byl pokřtěn v místním kostele. “Předtím než jsem se narodil, musela moje maminka jít dojit krávu, protože to tatínek neuměl a on si najal dojičku až na večer, tak od té doby říkám, že jsem se narodil u dojení .”

Bohumil měl velkou rodinu - 2 bratry,
strýčka a hlavně dědečka “ který byl za 1.
světové války pošťákem na frontě a
roznášel vojákům dopisy. První vzpomínku
mám na dědečka, když jsem s ním jezdil
přes les do Čermné do kostela.”

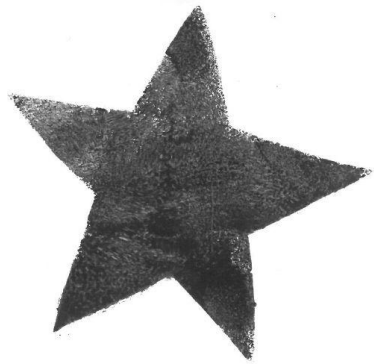
“Josef Podlezl, neboli můj strýček, byl dobrý farář. Měl vystudováno 10 jazyků. Uměl pracovat s mládeží, se kterou jezdil na výlety, kde dokonce hráli fotbal. Ve Vrchlabí byl jediný kněz, občas měl pomocného kněze, jako třeba tajně vysvěceného Karla Otčenáška.”

pejsky
Néééé!

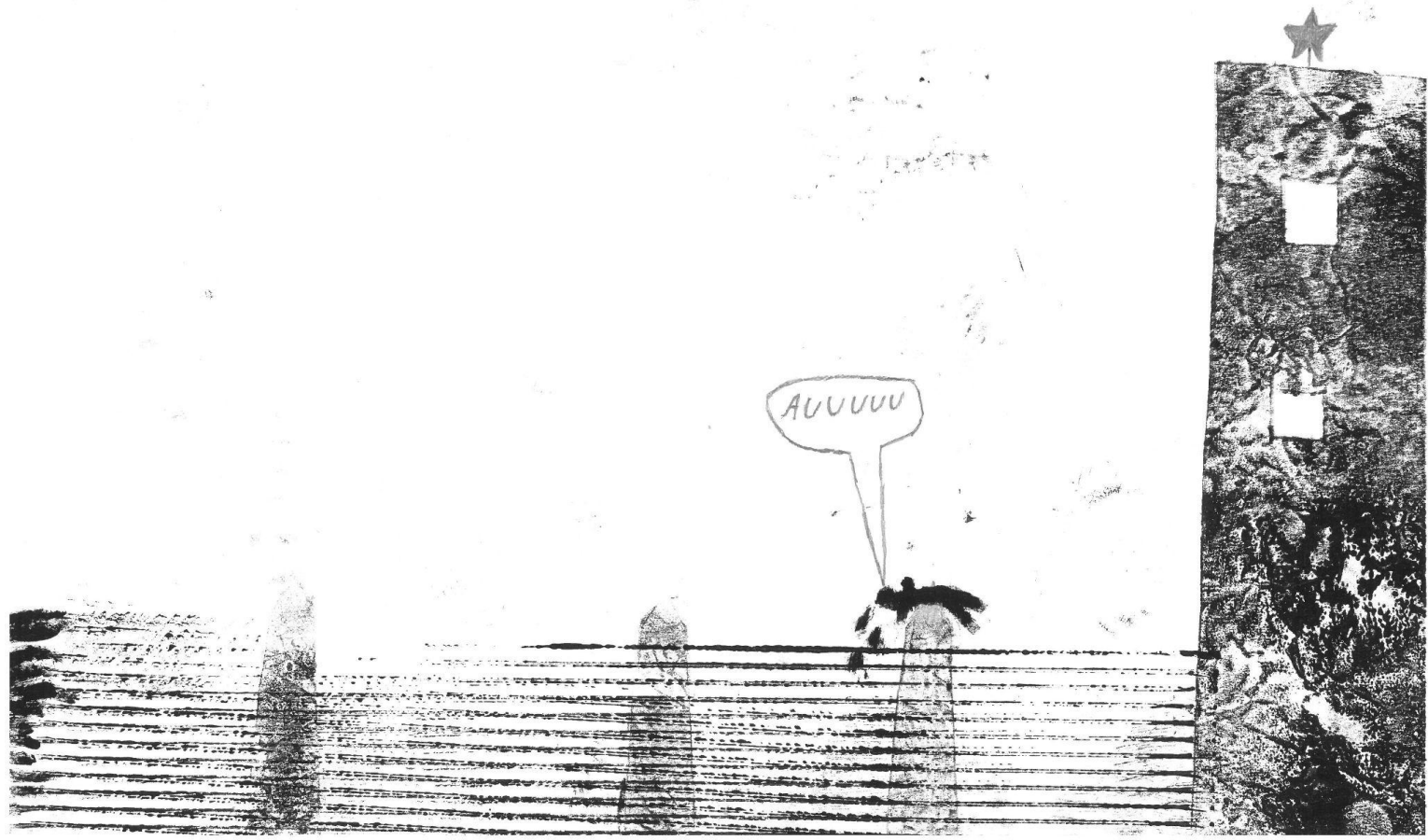
“ Ale komunisté s ním měli problém. Udali ho za smyšlené zneužívání malých děvčat. Dokonce při výslechu rodiče obětí, kteří věděli, že je to lež, se začali smát. Nakonec ho StB stejně na faře zatkla a u toho zastřelila štěkajícího vlčáka. Ve věznici se seznámil s otcem rodiny Slavíčků, kterým sebrali komunisté dva hotely a nabídl jim ubytování na faře. Při amnestii se dostal Slavíček na svobodu, stal se vedoucím střediska v Krkonoších a nabídl strýčkovi práci na recepci.”

Bohumil byl velmi statečný člověk, protože odporoval komunismu.” Vždycky když byly volby, tak jsem si zašel za plentu a komunistům se to moc nelíbilo, ale já jsem si na tom trval. Dost často mi volali a vyhrožovali mi, protože jsem občas řekl něco, co jsem neměl.”

Bohumil si nikdy neudělal řidičský průkaz. Vždy jezdil vlakem nebo autobusem.” A to jednou, když jsem vešel do autobusu, kde bylo narváno, jsem si sedl vedle jedné slečny Jany. Začali jsme si povídat a spřátelili se. Často měla nervy, protože jsem chodil pozdě, ona mi držela místo a vyháněla ty, kteří si chtěli sednout.”

Jako každý mladý muž musel jít Bohumil na vojnu.” Když mě naverbovali, dostal jsem za úkol chytat komunikaci amerických posádek v Evropě. Stal jsem se velitelem radiovozu a chytal morseovku z Německa . Nakonec si nás pozval velitel a prodloužil nám nezákonně vojnu na dobu neurčitou. Náš kamarád se měl ženit. Aby utekl, tak skočil z okna, ale nabodl se na kůl a zemřel. Nakonec jsme si stěžovali majorovi a vojna nám skončila, možná nám k tomu pomohlo i to, že jsme ztratili antény.”

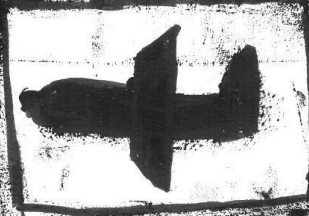
5.5.1969

8 810 652	mrkvi'
210 865	pytlá sla'my
1 252	traktorá
9 900 000	brambor
8 400 653	jablek
30 000	l. mle'ka
<hr/>	
1 500	krav
2 800	prasat
500 001	slépíc
8 887	koní'

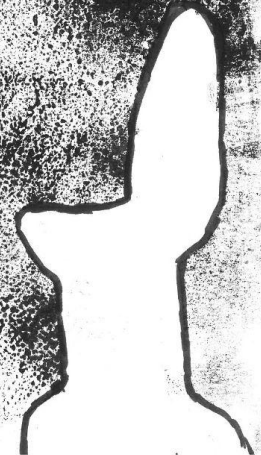
Bohemia
Cade.

Přeskočili jsme všechna studia, což bychom měli napravit. Bohumil studoval střední školu zemědělskou a vysokou školu ekonomickou. Poté nastoupil do JZD Žamberk, kde byl účetní instruktor. “ Jelikož jsem byl katolík, tak na mě donášeli. A to u kostela, kam jsem chodil, byl vždycky takovej ožrala a předstíral, že otlouká zeď. Když někdo šel do kostela, zapisoval si to. Když se to dozvěděl můj šéf, řekl mi, že nemám chodit do kostela. Pohádali jsme se a nakonec jsem dal výpověď a šel do jiného JZD, kde jsem měl menší plat.”

VOJSKO
VARSÁVSKÉ
SMYLOUVY

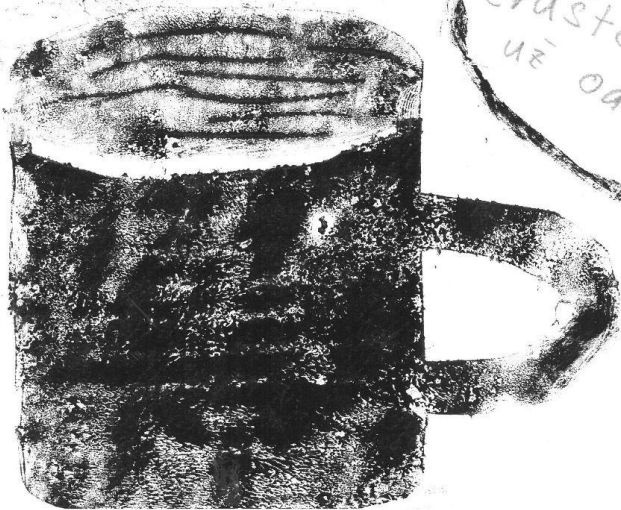
Mezitím se odehrály události 21. srpna 1968. “ Zrovna jsem byl v Damníkově a šel jsem na záchod s rádiem. Slyšel jsem rachot a netušil, co se děje. Pak oznámili v rádiu, že nás vojáci obsadili. Viděl jsem, jak strhávali telefonní vedení. Můj malý synek, který tomu ještě nerozuměl, jim salutoval. Bylo těžké mu vysvětlit, že to nemá dělat.”

Pane Čada,
ma'me pro va's
takovy' na'vrh...

TY HAJZLE!

Toho budeš
do smrti litovat!

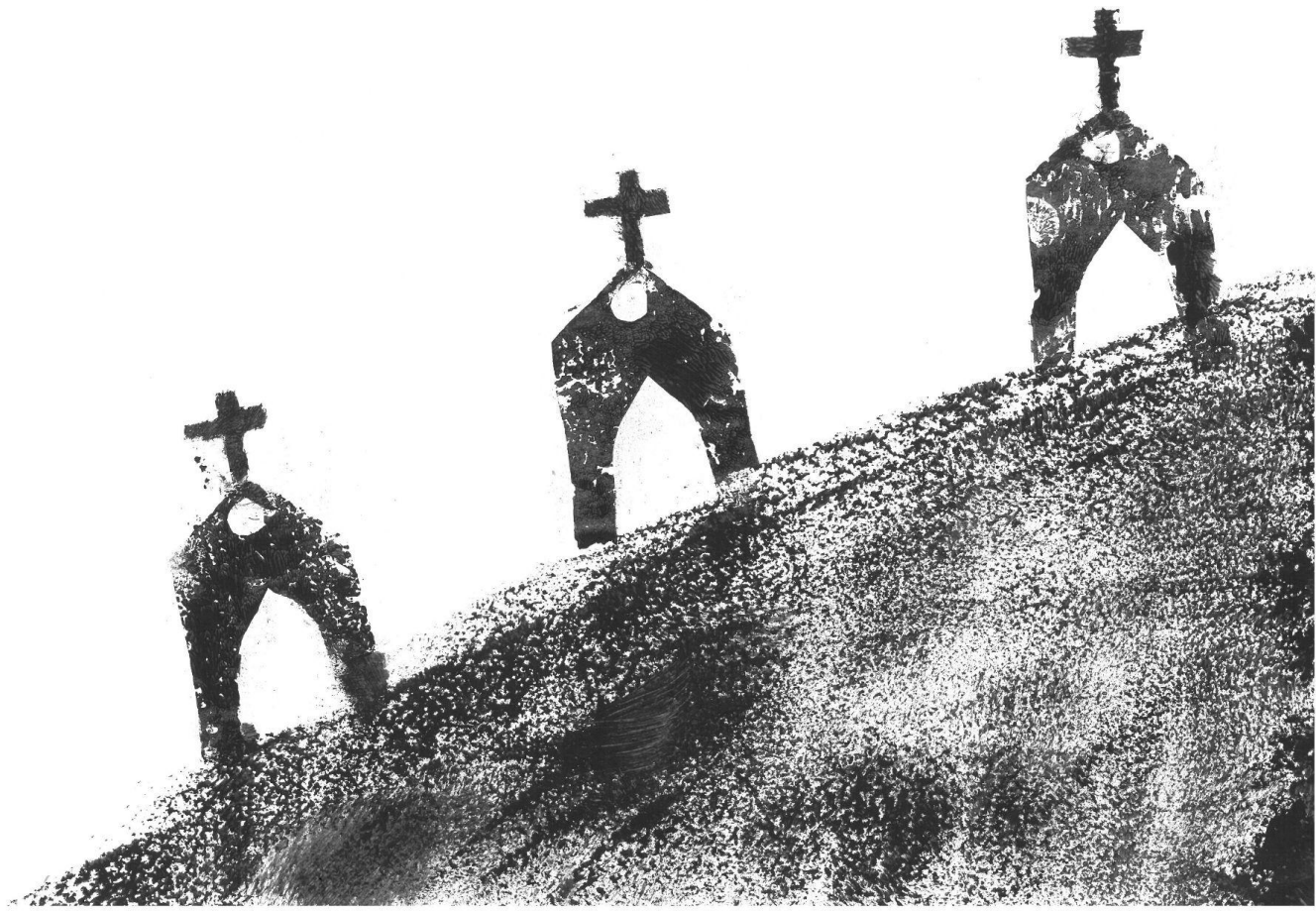
PRAŠK!

Lenko, prosim
dvě kafe
pro pa'ny.

Lenko, ty kávy
zrušte, pa'něre
už odcházi!!

Dost často byl Bohumil vyslýchán a hodně ho otravovala StB. “ Jednou mě odvezli na výslech. Dal jsem si kávu, která byla hnusná a myslel jsem si, že mi do ní něco dali. Vyslýchali mě 4 muži, samozřejmě ožralí. Měli rozdělené, co kdo dělal, jeden poslouchal, druhý přemýšlel, třetí psal a čtvrtý hlídal okno, abych nevyskočil ven, k čemuž jsem dodal, že kvůli nim skákat nebudu. Také za mnou přišli 2 muži z StB, kterým jsem měl podepsat spolupráci a měli mi dát úkol. Jenže byli hloupí a řekli mi, že mám napsat špatný posudek na jednoho ekonoma, který byl můj kamarád. Tak jsem řekl, že to neudělám a velmi se naštváli. Jeden odešel a hodně praštil s dveřmi a druhý mi řekl : ty hajzle, toho budeš litovat.”

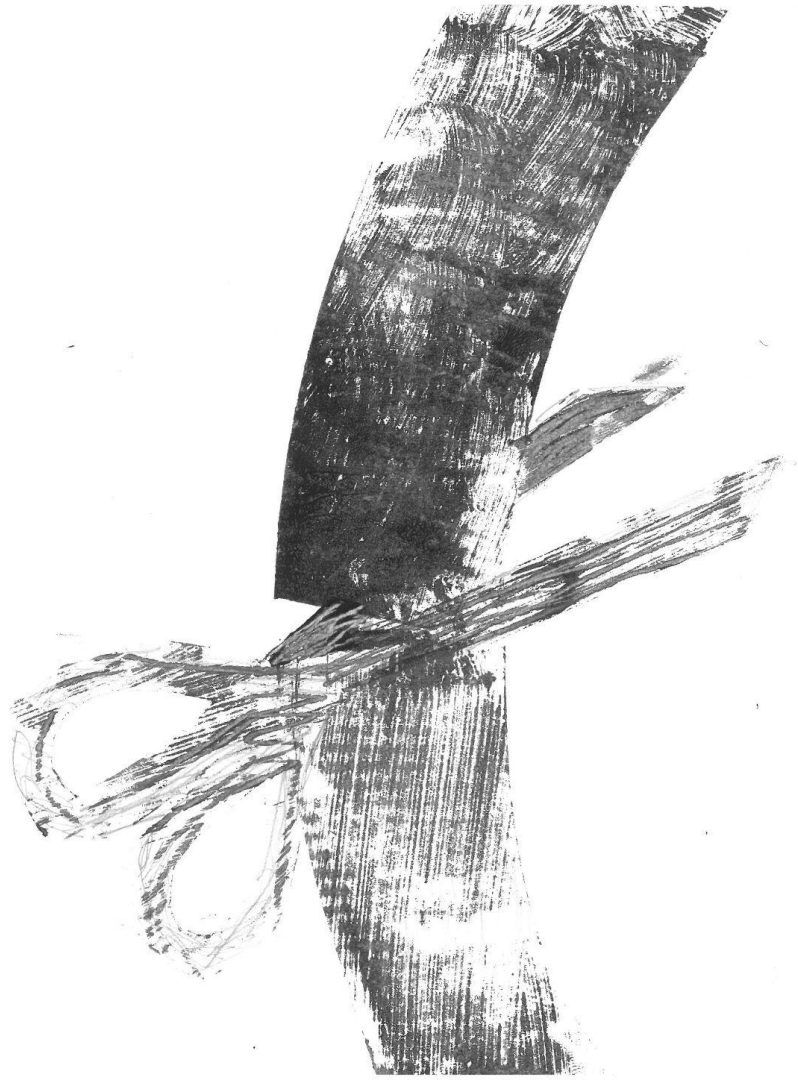

Jednou byl Bohumil Čada předvolán kvůli zprávě o hospodaření a dozvěděl se tam něco, co neměl. “ Jak jsem čekal přede dveřmi, tak jsem slyšel, jak se estébáci baví mezi sebou. Zaposlouchal jsem se a zjistil, že se má jistý úspěšný mlíkař Milan z Austrálie vrátit do rodné vesnice Hnátnice a opravit křížovou cestu a kostel. Když mě pustili dovnitř, tak se mě ptali, jestli jsem o něčem neslyšel. A já řekl, že jo. Řekli mi, že se to nikdo nesmí dozvědět, ale já to rozhlásil a hodně lidí tam přišlo.”

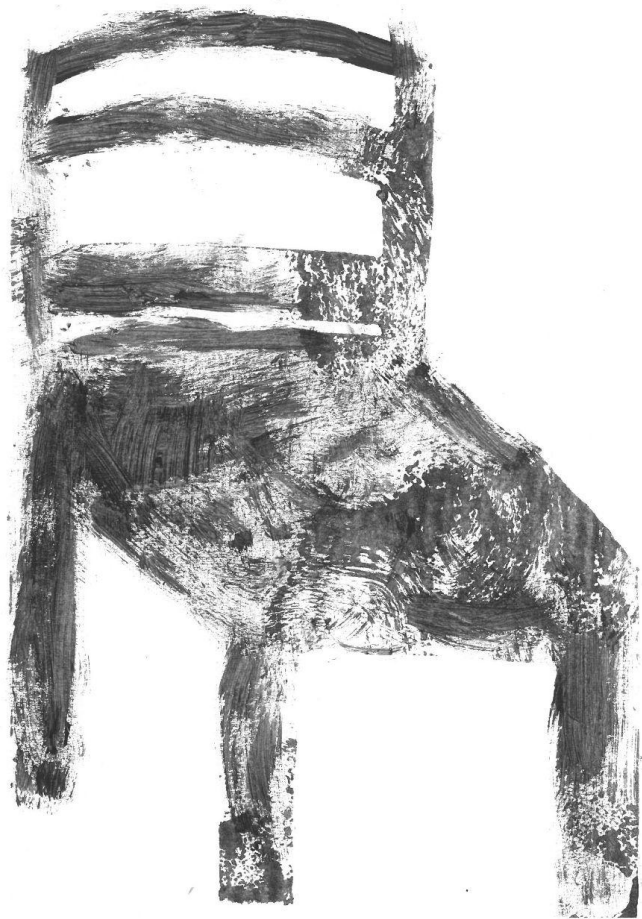
OF

Nastal rok 1989 - revoluce. Bohumil se objevil i na demonstracích proti komunismu. “ Byl jsem dvakrát na demonstraci v Lanškrouně a říkal jsem veškerému lidu o tom, že komunisté si brali peníze na sídla a na to si brali úvěr, který splácel stát. V tuto dobu se i odhalovalo, kdo spolupracoval s komunisty a kdo donášel na ostatní. To jsem ale raději nechtěl vědět. Mám pocit, že to byl i můj nejlepší kamarád.”

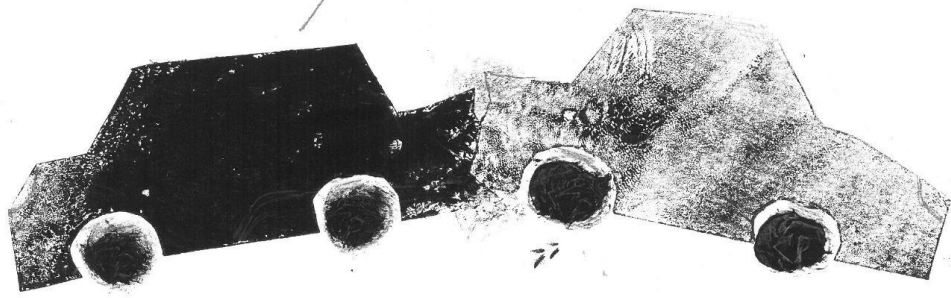
A jednoho dne vyhecovali Bohumila kamarádi, ať jde kandidovat na přednostu Okresního úřadu. Vyhrál a tím začala jeho politická kariéra. “ Jednou jsem jel do Červené Vody se podívat do nemocnic. Když jsem to viděl, jak 18 chlapů leželo na jednom pokoji , kapala na ně voda a všude okolo byla plíseň, rozhodl jsem se, že každý rok pro ně seženu 20 milionů korun, aby se to dalo do pořádku. A to se mi povedlo i s nemocnicí v Ústí nad Orlicí, kde chtěli zrušit urologii. Zašel jsem za hejtmanem, pořádně jsme se pohádali a získal 168 milionovou dotaci, kterou jsem pak ještě jednou musel zachraňovat. A tak to bylo i s místním Gymnáziem nebo s vesnicemi, kde chtěli zrušit Konzumy nebo potřebovali zapojit vodu. “

pane Ćada,
vratte se!
To nemirĕete!

Bohumil svou politickou kariéru povýšil o stupeň výš. Šel do voleb a lidé si ho zvolili za jednoho z prvních senátorů. "Vyhýbal jsem se hodně funkcím. Byl jsem ve výboru regionálního rozvoje a snažil jsem se řešit problémy. I přes to, že mi nabízeli cestu do zahraničí, jsem se věnoval okresu. Byl jsem velmi známý, což znamenalo, že se mnou novináři dělali rozhovory, které nebyly vždy příjemné. Jednou jsem měl přijít na interview, jenže tam byla taková nepříjemná a drzá reportérka, tak jsem se rozhodl, že prostě odejdu."

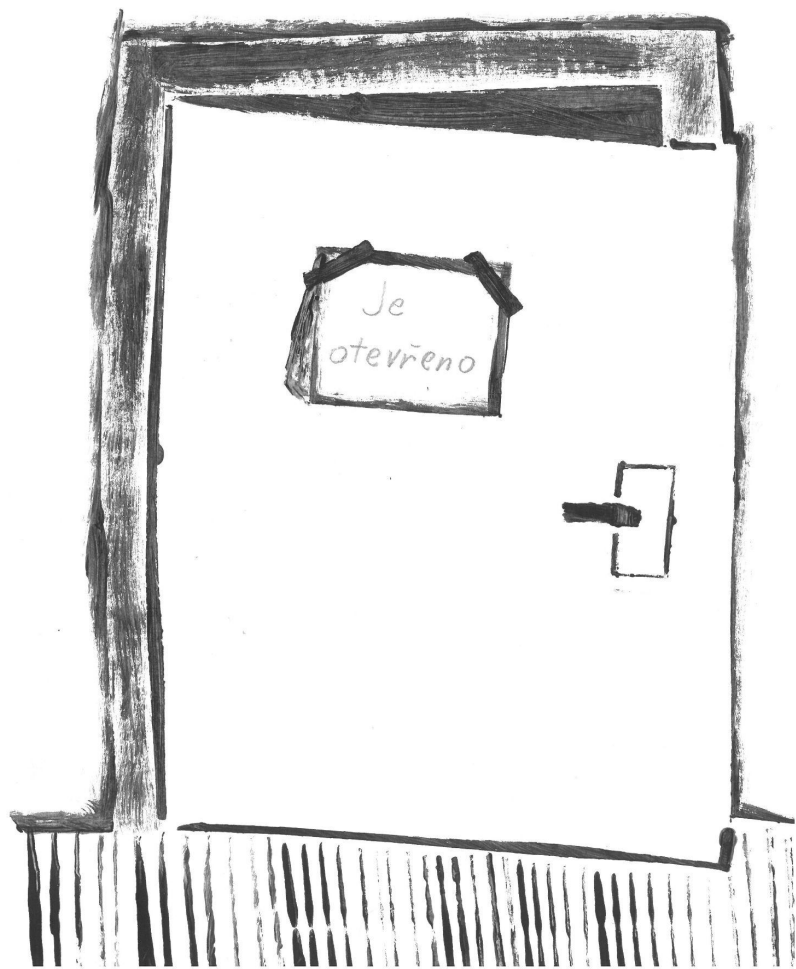
Pane šofeři, jedte!
Policie počká, ale
Havel ne! Já vám
to proplatím!

Bohumil Čada se znal osobně s Václavem Havlem. “Václav jezdil po okresech, ale do našeho nepřijel, protože uklouzl a našťípl si žebro. Pozval ostatní přednosty do Lán, jenže já jsem měl tiskovou konferenci a tím jsem se zdržel. Tak jsem řekl řidiči - co jsem zdržel, musíš dohnat-, a v tom jsme nabourali. Přijeli policajti, kterým jsem oznámil - pánové nemáme čas, řidiče si zavolejte později. Pokutu jsem mu pak proplatil.”

Takhle to vypadá, že byl Bohumil svobodný, což není pravda. “ Měl jsem slečnu Janu, kterou jsem požádal o ruku. Oznámili jsme to rodině, hlavně i strýčkovi, který nám sice nemohl nic dát, ale uspořádal nám svatbu v penzionu, kde pracoval. Bylo to pěkné období, nastěhovali jsme se do rozpadlého domu, který jsem chtěl opravit. Jediný, co mi na to otec řekl - ty seš pitomec. Když o mnoho let později manželka onemocněla leukémií, rozhodl jsem se neobhajovat senátorský mandát a začal jsem se o ni starat. Nakonec bohužel zemřela.”

Je
otevřeno

Když jsme přišli za pamětníkem, přivítal a mile nás pobavil lístek na dveřích. Bohumil si žije šťastný život. Našel si druhou manželku Jaroslavu, pěstuje si doma na zahrádce ředkvičky a nadává na politiku a současné války. Chodí do kostela a snaží se pomáhat lidem nebo rodině. Při loučení nám řekl : “ Buďte poctiví, abyste měli dobré spaní.”

Životní pout' Bohumila Čady

Příběh velkého člověka z malého Turecka

vedoucí projektu

Radomil Jindra

scénárista

Tomáš Doleček

grafik

Jan Kukuczka

fotograf

Tobiáš Klouda

zvukař

Ondřej Diblík

záložní zvukař

Adam Řeháček

